

Володимир Куліш

ВК - Час від часу бачив як хтось лежав. Так подивився, і бачив там лежить труп якийсь, але його відразу забирали. Візками ходили, забирали. Мали, ті санітари, мали білі халати. Возом, кінь, об'їзджали всі квартали і забирали.

- *А чи Ви говорили про голод? Чи хтось питався про голод? Чи казали, що це не урожай? –*

ВК - Но, но, но, но... Про те ніхто нічого не казав, ніхто нікого не питався, бо всі боялися. Всі боялися. Знали що щось є, щось такого, бо бачили же, наприклад сказали що, як я вам казав, що на головних вокзалах, в'їзд на дорогах, на шляхах був закритий. Ходила армія. Нікого не випускали з України. Ти міг заїхати, але ти не міг виїхати. Отже всі знали що щось ненормального є.

- *А Ви бачили збіжжя на вокзалах? –*

ВК - Збіжжя, но. То відразу вони брали, в ті... тягарові машини і вивозили в Росію. Такі були півторатонна, тритонна машина, тягарові – їх називали грузовики.